

POSUDEK VEDOUcíHO PRÁCE

Bakalářská práce: Hra jako diagnostický prostředek

autor: *Lucie Valíková*

Formální a jazyková stránka práce:

Bakalářská práce obsahuje 30 stran textu, splňuje požadovaný rozsah a obsahuje požadované náležitosti.

Text je přehledně členěný, nicméně na mnoha místech se objevují nedostatky v jeho formátování, např. nejednotné odsazování nadpisů kapitol, častý výskyt spojky „a“ a „z“ na konci řádku, odsazený odstavec uprostřed citace na s. 7, nestejně zarovnaný text v tabulkách, abstrakt v angličtině není zarovnán do bloku. Celková grafická úprava však zásadně nebrání orientaci v textu. Bibliografické citace a odkazy v textu odpovídají příslušné normě.

Text povětšinou odpovídá požadavkům odborného stylu, na několika místech se však vyskytují neobratné formulace (např. s. 5) nebo klišé nepodložená odbornou literaturou (např. str. 5, 6, 15). Pravopisné chyby se týkají hlavně umístění čárek ve větě, což v některých případech ztěžuje porozumění větě, např. v úvodu práce.

Obsahová stránka práce:

V úvodu autorka uvádí hlavní cíl své práce: „představit hru jako prostředek k rozvoji klíčových kompetencí“ a „zjistit, zda je možno dlouhodobým působením, opakováním vhodně zvolených her a soustavnou prací s dětmi, dosáhnout posunu úrovně spolupráce v kolektivu.“ Práce však nese název „Hra jako diagnostický prostředek.“ Vztah mezi hrou jako prostředkem k diagnostikování a hrou jako prostředkem k rozvoji kompetencí není v teoretické části dostatečně objasněn.

Samotný cíl práce není formulován dostatečně konkrétně: Představovat hru jako prostředek k rozvoji kompetencí snad není ani třeba. Na otázku, zda je možné zařazením her pro rozvoj spolupráce docílit lepší spolupráce ve skupině, se čtenáři a priori nabízí intuitivní odpověď, aniž by ve čtení musel dále pokračovat.

Práce je rozdělena na teoretickou a praktickou část. Teoretická část svojí strukturou důsledně nerozvíjí problém řešený v praktické části. Např. v kapitole 1.1 Hra by bylo vhodnější vypustit některé obecné poznatky, které jsou sice platné, avšak k našemu tématu irelevantní. Naopak by se hodilo zařadit podkapitolu na téma Hra jako diagnostický prostředek a rozšířit a obsahově prohloubit kapitolu Hry na rozvoj sociálních dovedností.

V případě, že se autorka zaměřuje na rozvoj klíčových kompetencí komunikace a spolupráce, stálo by také za to rozpracovat kapitolu Klíčové kompetence a zaměřit se v ní právě na komunikaci a spolupráci, např. na jejich dílčí projevy vzhledem k věku žáků. Věřím, že takový postup by autorce usnadnil přesnější stanovení pozorovacích kritérií v praktické části.

Celkově má celá teoretická část spíše kompilační charakter, autorka neporovnává dílčí poznatky a názory různých autorů a neinterpretuje předložené informace v patřičném kontextu. Na základě této metodologicky nedůsledné práce pak autorka nemůže prokázat použití terminologie oboru na odpovídající úrovni.

V praktické části autorka popisuje, jak několikrát za sebou s měsíčním časovým odstupem zopakovala tři stejné hry při nichž pozorovala, jak se v kolektivu dětí vyvíjí komunikace, participace na úkolu, volba taktiky a dělba rolí. Zde se domnívám, že by celému šetření prospělo, kdyby si autorka stanovila předem přesnější kritéria pozorování. Osobně největší přínos šetření spatřuji v tom, že děti přijaly reflexi jako přirozenou součást hry a začaly si ji užívat. V neposlední řadě také považuji za přínosné a vzhledem k hodnocení kvality práce za relevantní, že v časových obdobích mezi jednotlivými šetřeními autorka s dětmi soustavně obohacovala jejich program o další „podpůrné“ aktivity na rozvoj spolupráce. Dovoluji si navrhnout, že další přílohou její bakalářské práce by se mohl stát metodický list popisující právě tyto podpůrné aktivity a způsob jejich zařazení v programu ŠD.

K diskusi navrhuji následující témata:

- o Název práce a cíl práce – objasnit vztah mezi hrou jako diagnostickým prostředkem a hrou jako prostředkem k rozvoji kompetencí.
- o Navrhnout přesnější pozorovací kritéria pro praktickou část.
- o Jak v případě diagnostické metody pozorování předejít chybám na straně pozorovatele? Uveďte příklady relevantní k šetření.

V případě úspěšného průběhu obhajoby navrhuji hodnocení této bakalářské práce stupněm „dobře“.

V Českých Budějovicích, 10. 5. 2014

Richard Macků